

genlunde blot tilnærmelsesvis vil kunne gøre samme Nytte — bliver det ikke en Bane paa $2\frac{1}{2}$ Mil, da der er langt mere end $2\frac{1}{2}$ Mil fra Egtved til Grindsted. Det skal jeg ikke forfølge videre, Ministeren er ikke saa nøje kendt med Afstandsforholdene derude, og det kan man jo heller ikke forlange, at han skal være.

I Anledning af det Spørgsmaal, som er rejst ved en Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) ved 1ste Behandling, og som han ogsaa kom ind paa i sit Foredrag i Dag: at man i Stedet for det foreliggende Forslag skulde gaa til at forlænge Egtvedbanen til Grindsted som en simpel og billig Foranstaltning; der i Virkeligheden kunde gøre samme Nytte, maa jeg maaske minde om Sagens Forhistorie. Det er rigtigt, at det et Par Gange her i Tinget er foreslaaet at forlænge Kolding—Egtvedbanen til Grindsted, men det er lige saa rigtigt, at før det blev foreslaaet, var Banen fra Lunderskov foreslaaet og stemt ud i Udvalget i 1894. Da altsaa Loven af 1894 kom ud med 27 eller 29 private Baner, uden at Lunderskovbanen kom med, gik Folk i Almindelighed ud fra, at der ikke var noget at vente før 1904. Det var 10 Aar at vente, og det kunde maaske vare endnu længere, det vidste ingen noget om. Man gik altsaa ud fra, at man ikke i en overskuelig Fremtid kunde vente noget af det, man egentlig ønskede. Saa fik Udvalget eller Kommissionen for Kolding—Egtvedbanen den Tanke, at man kunde forlænge denne Bane ud til Grindsted, og de gik til daværende Indenrigsminister Ingerslev og foreslog ham denne Forlængelse. De fik da af Ingerslev den Besked, at Forslaget om en helt ny Bane kunde der ikke være Tale om, men en Forlængelse af en af dem, der allerede vare paa Loven, kunde man jo tale om. Det gav dem og ogsaa Kommunerne Vind i Sejlene, for saa vidt det er ganske sikkert, at det Forslag imødekom de to Kommuner, som ligge længst ude, og som for saa vidt ere uheldigst stillede. Derved kom Forslaget frem, men slet ikke som noget, der var Egnens principielle Ønske, og heller ikke som noget, hvorved var forhindret, at man en Gang i Fremtiden kunde faa en Bane fra Vorbasse til Lunderskov, om end det vilde have en lang Fremtid for sig. Den gamle Tanke er nu naturlig rejst igen, og det er sket ikke alene derved, at vi ikke fik noget ud af Egtvedforslaget, men ogsaa paa Grund af, at den gamle Tanke fik et Skub fremad

ved den Betænkning, der er afgiven af den af Regeringen nedsatte Jernbanekommission. Jeg synes altsaa, at man ikke kan paastaa, at det, som har været Egnens oprindelige Ønske, egentlig er fraveget. Da tilmed det foreliggende Forslag ogsaa er Jernbanekommissionens Forslag, kan man vel vanskelig kalde det et umotiveret og urimeligt Forslag.

Over for det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (E. Sørensen), der jo under Sagens 1ste Behandling talte for at faa en direkte Linie til Kolding, og som her til 2den Behandling har stillet et Mindretals-Ændringsforslag i denne Henseende, skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det ærede Medlem henviste til sine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling, og jeg kan ogsaa henvise til mine Bemærkninger ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem nævnte, at siden Sagens 1ste Behandling er der kommet et Andragende fra Beboere af Verst-Bække Kommune om at faa Linien til Kolding. Ja, det er ganske rigtigt, at der er kommet et Andragende fra en Del Mennesker; om det er Beboere af Sognet, ved jeg ikke, og det er der ingen, der ved. Der har været to Deputationer, en for Kolding Linien og en for Lunderskov Linien, som samtidig havde Foretræde for Udvalget, og der blev af den førstnævnte Deputation afleveret et Andragende med Underskrifter fra Verst-Bække Kommune, men det var blot Navnene paa nogle Mennesker, om det var Husmænd eller Gaardmænd eller overhovedet bosiddende Folk, kunde man ikke se. Det ærede Medlem er heller ikke uvidende om, at samtidig med at dette Andragende blev afleveret, var der i den anden Deputation til Stede for det første Sogneraadsformanden for vedkommende Kommune og for det andet et Medlem af Ribe Amtsraad, som bor i vedkommende Kommune, og de erklærede begge, at naar et saadant Andragende overhovedet kom frem, var det underskrevet under falske Forudsætninger, under Foregivender, som intetsteds havde hjemme, Folk vare blevne ledede paa Vildspor. Det faar nu være, som det være vil, jeg kender det ikke nøje. Jeg har ganske vist faaet Tilbud derovre fra om at faa Folks Navne trukne ud, men jeg sagde, at jeg holdt ikke af saaledes at gøre Folk umyndige, og jeg troede ikke, at det gjorde noget hverken fra eller til. Hvorledes et saadant Andragende kan komme til Vejle, have vi et ret godt Eksempel paa, som jeg tror, at det ærede Medlem for Kolding vil mindes. I sin Tid, da vi forhandlede Forslaget om